

Kluwer Octrooi Blog

Masterclass EOB-propaganda - of: Hoe hogere vergoedingen voor werk van lagere kwaliteit te rechtvaardigen

Thorsten Bausch (Hoffmann Eitle) - zaterdag 9 september 2023

Het zal voor vaste lezers van deze blog niets nieuws zijn dat ik en vele anderen al lang pleiten voor meer goed gekwalificeerde onderzoekers bij het EOB, bijvoorbeeld [hier](#). Uiteraard moeten deze onderzoekers ook voldoende tijd krijgen om het steeds toenemende aantal nieuwe octrooiaanvragen per jaar grondig te onderzoeken.

Helaas zal het ook geen geheim zijn dat het beleid van het hogere management van het EOB, helaas bekrachtigd door de Raad van Bestuur, de afgelopen tien jaar precies het tegenovergestelde is geweest. Terwijl het aantal nieuwe Europese octrooiaanvragen per jaar met ongeveer 10% **toenam**, d.w.z. van 174 500 tot 193 500, in de periode van 2018 tot eind 2022 is het aantal examinatoren feitelijk met ongeveer 10% **gedaald**, namelijk van 4315 tot minder dan 4000.

Bovendien heeft de Raad van Bestuur (AC) druk uitgeoefend op het EOB om zoveel mogelijk octrooien per jaar toe te kennen. Toen het aantal toekenningen in 2022 plotseling daalde, werden sommige AC-leden bijvoorbeeld behoorlijk nerveus. De leiding van het EOB werd aangespoord om iets te doen om de aantallen weer omhoog te krijgen. Het resultaat was een sterke stijging van het aantal toekenningen in de eerste helft van 2023 ten koste van zoekopdrachten en mededelingen onder Art. 94(3) EOv. Met andere woorden, het EOB kwam in de jojo-stand.

Tegen deze achtergrond is het volkomen onbegrijpelijk dat de kwaliteit van Europese octrooien achteruit is gegaan. Zelfs volgens de eigen statistieken van het EOB zijn de resultaten van de verleningscontrole gedaald van ongeveer 85% naar ongeveer 75%, zoals te zien is op de volgende dia van het EOB:

De [klachten](#) van het Industry Patent Quality Charter (IPQC) en anderen lijken daarom gegrond en verdienen serieus genomen te worden.

Deze bijdrage gaat echter over enkele (misschien onbedoelde en zeker ongewenste) neveneffecten van het beleid van het management van het EOB aan de monetaire kant. Doordat octrooien nu sneller worden verleend dan in het verleden, ziet het EOB ondertussen een van zijn belangrijkste inkomstenstromen verslechteren, namelijk de interne vernieuwingstaksen die voor verlening verschuldigd zijn. In de eigen woorden van het EOB:

Voor een Europese octrooiaanvraag is de aanvrager interne vernieuwingstaksen (IRF) verschuldigd aan het EOB voor het derde en elk daaropvolgend jaar, berekend vanaf de datum van indiening. Na verlening van het Europees octrooi, en om het in stand te houden, zijn nationale vernieuwingstaksen (NRF) verschuldigd aan de respectieve bureaus van de aangewezen staten waarin de octrooihouder het Europees octrooi heeft gevalideerd. Elke verdragsluitende staat is bevoegd om het respectieve niveau van de NRF's te bepalen en het EOB ontvangt 50% van de NRF-bedragen.

De implementatie van Early Certainty sinds 2014 en de efficiëntiewinst van SP2023 hebben geleid tot een verschuiving in inkomstenstromen, aangezien het EOB is overgestapt van een achterstandssituatie naar een kantoor dat op "kruissnelheid" werkt.

Met andere woorden, het EOB verdient nu minder geld dan voorheen door zijn twijfelachtige personeels- en kwaliteitsbeleid.

Er zijn twee soorten managers in deze wereld. Het ene type erkent dat een beleid dat resulteert in zowel minder inkomsten als kritiek van belangrijke gebruikers misschien heroverweging en ommekeer verdient. Het andere type "draait door" en gaat op volle kruissnelheid vooruit (ook wel de "Titanic-benadering" genoemd). Ik laat het aan de lezers over waar zij het management van het EOB zouden plaatsen.

In ieder geval is er nu een (echt) gat in de inkomsten van het EOB dat moet worden gedicht. Hoe bereik je dit? Heel eenvoudig - verhoog gewoon de vernieuwingstaksen, en in het bijzonder die welke verschuldigd zijn in octrooi-jaar 3 en 4, wanneer het octrooi nog niet is verleend, d.w.z. de interne vernieuwingstaksen van het EOB. Laten we aannemen dat de accountants van het EOB hun management hebben verteld dat deze taksen met maar liefst 20-25% verhoogd moeten worden, bijvoorbeeld van 530 € (nu) naar 690 € voor het derde ordinale jaar, of van 660 € (nu) naar 845 € voor het vierde ordinale jaar.

Het is voorspelbaar dat zo'n enorme verhoging van de taksen niet bepaald populair zal zijn bij degenen die ze uiteindelijk moeten betalen, d.w.z. de aanvragers. Daarom moet alles in het werk worden gesteld om deze tariefverhoging aanvaardbaar te maken voor degenen die erover moeten beslissen, d.w.z. de raad van bestuur van het EOB. Laten we de boot niet te veel wiebelen.

Daarmee heb je nu de juiste achtergrond voor het meest onschuldige document ooit gepubliceerd door het EOB, namelijk het *Non-paper on fee-related support measures for micro-entities and fee policy* [Non_paper_on_fee_policy_May_2023_1694250623](#). Zou jij, als

lid van het AC, zelfs maar de moeite nemen om het te lezen? Kan iemand ooit tegen "maatregelen ter ondersteuning van micro-entiteiten op het gebied van vergoedingen" zijn? Zeker niet. Laten we ervoor gaan. Kom maar op.

Maar laten we aannemen, als onze noodoplossing nr. 1, dat de leden van de Raad van Bestuur (en het publiek) op zijn minst de moeite nemen om de inleiding van dit "non-paper" te lezen om erachter te komen waar het precies over gaat, ook al zijn het nogal drukbezette mensen. In dit geval **za 1** paragraaf 1 van de inleiding hen leren hoe groot en hoe belangrijk KMO's zijn voor de Europese economie. Goed en wel. Lezers zullen verder uit paragraaf 2 begrijpen dat het moeilijke tijden zijn, vooral voor KMO's, vanwege de pandemie in het verleden, problemen met de toeleveringsketen, de Russische agressieoorlog tegen Oekraïne en de inflatie. Waarschijnlijk al eerder gehoord, maar zeker waar of op zijn minst aannemelijk.

De derde alinea begint dan met

Tegen deze achtergrond zet het EOB zich in om de aantrekkelijkheid van het Europese octrooistelsel verder te vergroten door het nog toegankelijker te maken voor innovatieve kleinere entiteiten.

Ja, geweldig. Wie zou ooit verwachten dat achter zulke nobele bedoelingen een verhoging van de vergoedingen schuilgaat? Het punt is echter dat micro-entiteiten (d.w.z. bedrijven met <10 werknemers en ? 2 miljoen euro omzet of balanstotaal, geen dochteronderneming of eigendom van grotere onderneming) slechts een zeer klein percentage van alle Europese octrooiaanvragen indienen, wat begrijpelijk is als je bedenkt hoe duur octrooien nog steeds zijn en dat je om te beginnen beter een octrooieerbare uitvinding kunt hebben gedaan. De voorgestelde maatregelen zullen dus gelukkig niet al te veel kosten voor het EOB. Desalniettemin een goed idee, dat het verdient om nader toegelicht te worden:

Om dit doel te bereiken, worden in dit document nieuwe maatregelen met betrekking tot taksen overwogen die veel verder gaan dan de reeds bestaande maatregelen. Meer in het bijzonder is het EOB van plan om deze entiteiten verder te ondersteunen door middel van speciale taksverlagingen, met name gericht op innovatieve bedrijven die weinig ervaring hebben met het Europese octrooisysteem. **Het is de bedoeling om de huidige financiële steun met een factor vier te verhogen.**

Bovendien wordt, in overeenstemming met de algemene doelstelling, een **vereenvoudiging van de vergoedingenstructuur** voorgesteld om de bureaucratie en complexiteit te verminderen en tegelijkertijd de kans te grijpen om stimulansen te creëren voor de digitalisering van processen.

Ook de in CA/50/22 voorlopig voorziene inflatiecorrectie van 5% in 2024, wat overeenkomt met 75 miljoen euro aan extra inkomsten, zal niet worden gerealiseerd. In plaats daarvan wordt een **gerichte verhoging van bepaalde proceduretaksen en de interne vernieuwingstaksen (IRF's) voorgesteld**, waarmee ook de voorgestelde ondersteunende maatregelen zouden worden

gefinancierd en tegelijkertijd zou worden ingespeeld op recente trends en ontwikkelingen, die voornamelijk het gevolg zijn van de verbetering van de tijdigheid bij het EOB.

Zo wordt slechts een "gerichte verhoging" van "bepaalde" procedurele en interne vernieuwingstakken voorgesteld om "ook de voorgestelde ondersteunende maatregelen te financieren".

Je moet dit op je tong laten smelten.

Toch is deze gerichte verhoging van bepaalde vergoedingen niet eens het hoogtepunt van dit meesterwerk van de inleiding. Het hoogtepunt is de tabel aan het einde van dit hoofdstuk, die hier wordt weergegeven.

In a nutshell, the EPO proposes four options as a basis for discussion that can be summarised in simplified terms as follows:

Option	Micro Entity support	Procedural fee adjustment	Simplification of the fee structure
Option 1	20% reduction on filing, search, examination, designation, grant and internal renewal fees	5% increase on search, examination, designation and grant	Elimination of 7 rarely used fees
Option 2	20% reduction on filing, search, examination, designation, grant and internal renewal fees	4% increase on search, examination, designation and grant	Elimination of 7 rarely used fees
Option 3	30% reduction on filing, search, examination, designation, grant and internal renewal fees	4% increase on search, examination, designation and grant	Elimination of 7 rarely used fees
Option 4	30% reduction on filing, search, examination, designation, grant and internal renewal fees	0% increase on search, examination, designation and grant	Elimination of 7 rarely used fees

Ziet er geweldig uit, nietwaar? Micro-entiteiten profiteren veel, bepaalde procedurele vergoedingen worden verhoogd (maar slechts met 4-5%, wat ruim binnen de bandbreedte van het huidige inflatiepercentage ligt) en de vergoedingenstructuur wordt vereenvoudigd door 7 zelden gebruikte vergoedingen te schrappen. Fantastisch voorstel. Je kunt hier stoppen en vóór stemmen.

Of je leest verder - wat terugvalpositie nummer 2 zou zijn - ervan uitgaande dat je een grondiger lezer bent. In dat geval zou je nog steeds pagina's 5-8 moeten doorspitten, die je in feite hetzelfde verhaal nog gedetailleerder vertellen, totdat je bij hoofdstuk 5 "Financieringsmaatregel" aankomt. En zelfs dit hoofdstuk begint met een voorstel *om geen algemene inflatiecorrectie voor 2024 na te streven*. Het wordt steeds beter voor aanvragers. Wie kan daar tegen zijn?

Pas op bladzijde 9 van dit non-paper wordt verslag gedaan van de verliezen die het EOB lijdt door zijn "Speed über alles"-beleid. Er wordt een typisch geval gepresenteerd, waarbij wordt aangenomen dat het octrooi nu in jaar 5 wordt verleend in plaats van in jaar 6 zoals in het verleden. Dit resulteert in een inkomstendaling van 970 euro per octrooi voor het EOB. Hmm. Arm EOB. Dus, wat doen we eraan?

Hoofdstuk 5.2 noemt het natuurlijk niet "Verhoging van vergoedingen", maar stelt een "Lineaire progressie van IRF annuïteiten" voor. Prachtig idee, want wie zou er ooit voorstander zijn van een kwadratische of zelfs exponentiële progressie van dergelijke vergoedingen? Dat

zou zo hebzuchtig klinken. Maar lineair is goed, en dus is het non-paper een schoolvoorbeeld van bescheidenheid en altruïsme. Hier gaan we:

Daarom wordt voorgesteld een lineair verloop van de IRF te volgen. De voorgestelde IRF-vergoedingen (zie BIJLAGE 4) zijn voor de ordinale jaren 10-20 even hoog als nu en volgen tot jaar 10 een lineair verloop.

De sterkste verandering ten opzichte van het IRF van 1 april 2023 zou gelden voor de ordinale jaren drie tot en met vijf.

De lezers worden dus beleefd verwezen naar de bijlagen (onze reservepositie nr. 3), waarvan alleen de allerlaatste de feitelijk voorgestelde cijfers bevat. De cijfers (die een verhoging van de vergoedingen met 20-25% weergeven, als je het uitrekent) zijn er inderdaad, maar zorgvuldig ingebed tussen de woorden "Optie", "Korting" en een grafiek die op het eerste gezicht suggereert dat alles min of meer binnen de huidige bandbreedtes blijft. Je moet echt heel goed kijken naar de werkelijke cijfers en de tekst (uitwijkpositie 4) totdat je je realiseert waar dit non-paper eigenlijk over gaat: een enorme verhoging van de interne vernieuwingstakken van het EOB.

Uiteindelijk is het EOB zo "succesvol" geweest in het onderzoeken van octrooiaanvragen met "kruissnelheid" dat het nu meer geld wil voor werk van lagere kwaliteit. Dit zou een no brainer moeten zijn.

Ik heb de Europese Octrooiorganisatie wel eens [vergeleken](#) met het Heilige Roomse Rijk der Duitse Natie, en de voorzitter van het EOB met keizer Maximiliaan I. Een andere zeer interessante parallel tussen de twee is het kundige en overvloedige gebruik van *propaganda*. Maximiliaan I leefde in een tijd waarin Gutenberg net de boekdrukkunst had uitgevonden en was een van de eerste heersers die de propagandistische mogelijkheden van de boekdrukkunst onderkende, die zich uitbreidde met nieuwe vormen van ontwerp; hij bevorderde de houtsnede en typografie en had daarvoor de beste houtsnijders van zijn tijd in dienst (bron: [wikipedia](#)). Hij schreef (of liet schrijven) twee boeken, *Theuerdank* (letterlijk: dure dank) en *Weißkunig* (witte koning), waarin hij verslag deed van zijn heldendaden in de vorm van een hoogmiddeleeuws epos, dat rijkelijk werd geïllustreerd.

Theuerdank presenteerde vooral een legende van zijn eigen persoon, die alle gevaren voorzichtig, wijs en dapper de baas is. Zijn tegenstanders *Fürwitz*, *Unfall* en *Neidhard* vertegenwoordigen allegorieën van drie ondeugden: baldadigheid, hebzucht naar glorie en afgunst. Met hen als tegenstanders slaagde Maximiliaan erin om een mythe te creëren, een mengeling van fictie en realiteit die zijn positie als overwinnaar illustreerde. Het is de moeite waard om de Wikipedia-items over Maximiliaan en *Theuerdank* in detail te lezen - misschien ontdek je nog meer parallellen. Lees vervolgens de glanzende rapporten van het EOB over hoe heldhaftig de president de kwaliteit heeft verbeterd of op het punt staat te verbeteren, en je weet wat ik bedoel. Het huidige non-paper over aan vergoedingen gerelateerde steunmaatregelen voor micro-entiteiten en het vergoedingenbeleid, een meesterwerk van ombuiging en verdraaiing, valt zeker op tussen deze propagandistische maatregelen. De mythe van president Robin die geeft aan de armen en neemt van de rijken (aanvragers) is overal, terwijl je een tijdje nodig hebt voordat je je realiseert wie eigenlijk het geld van je bedrijf neemt en waarom.

Voor alle duidelijkheid: uw geld gaat voornamelijk naar een quasi-autonome internationale organisatie die zo rijk is dat het geen schijnbare problemen had om "2,1 miljard euro verliezen in activa als gevolg van de verslechtering van de financiële markten in 2022" (omdat het zwaar geïnvesteerd is in deze markten) en een "1,2 miljard euro stijging van de passiva" vorig jaar te absorberen (bron: EOB Jaarverslag 2022). Of misschien had of heeft het wel problemen en is de voorgestelde tariefverhoging een deel van de oplossing. Honi soit qui mal y pense.
